

РЕШЕНИЕ № 301 ОТ 17.08.2009 Г. ПО Н. Д. № 334/2009 Г., Н. К., Ш Н. О. НА ВКС

Върховният касационен съд на Република България, Трето наказателно отделение, в съдебно заседание на шестнадесети юни две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Саша Раданова
ЧЛЕНОВЕ: Красимир Харалампиев
Цветинка Пашкунова

със секретар Иванка Илиева при участието на прокурора Мариана Маринова, изслуша докладваното от председателя (съдията) Саша Раданова наказателно дело под № 334/2009 година.

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия Д. Л. К. срещу решение № 109 от 21.IV.2009 г. по внохд № 704/2008 г. на Софийския апелативен съд.

В жалбата, допълнена по реда на чл. 351, ал. 3 НПК, се правят оплаквания на всички основания по чл. 348, ал. 1 НПК с искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на К. или с връщане делото на апелативния съд за ново разглеждане.

В съдебно заседание защитникът на К. поддържа жалбата.

Представителят на Върховната касационна прокуратура иска оставяне на въззивното решение в сила.

Върховният касационен съд установи:

С присъда № 4 от 13.III.2008 г. по нохд № 4138/2006 г. на Софийския градски съд, Д. Л. К. е признат за виновен в това, че от началото на м. IV.2006 г. до 25.V. с.г. е ръководил в София организирана престъпна група, създадена с цел да извършва престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 НК, за което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 1 НК е осъден на 5 години лишаване от свобода при първоначален общ режим на изтърпяване като е постановено още, на основание чл. 68, ал. 1 НК, да изтърпи при същия режим и наказанието от 2 години лишаване от свобода, наложено му с присъдата по нохд № 1406/2002 г. на Софийския градски съд. Участниците в ръководената от К. група - П. Б. Г., И. В. Т. и Христо С. Г. - са осъдени по чл. 321, ал. 3, т. 2 (Горанов - във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3) НК съответно на по 3 години и на 1 година лишаване от свобода. Гърдаков, Т. и Г. са признати още за виновни в това, че на 25.V.2006 г. в София всеки от тях е държал без надлежно разрешително високорискови наркотични вещества - от Г. на стойност 1 967,70 лева, от Т. на стойност 134,04 лева и от Г. на стойност 25,02 лева - за което и на основание чл. 354а, ал. 3, т. 1 (Горанов - във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 и 5) НК. Г. е наказан с 2 години лишаване от свобода и 4 000 лева глоба, Т. - с 1 година лишаване от свобода и 2 000 лева глоба и Г. - с 6 месеца лишаване от свобода и обществено порицание. На основание чл. 23, ал. 1 НК на Г., Т. и Г. са наложени общи наказания съответно от по 3 години и 1 година лишаване от свобода, отложени от изтърпяване за срок съответно от по 5 години и 3 години, към които общи наказания са присъединени наложените на Г. и Т. глоби и наложеното на Г. обществено порицание. Четиримата подсъдими са оправдани по обвинението в престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 2 НК (стара редакция) - да са държали високорисковите наркотични вещества в количества, съответстващи на посочените по-горе стойности, след предварително сговаряне помежду си. Предметът на извършените от подсъдимите престъпления по чл. 354а НК - марихуана и прахообразни вещества, съдържащи амфетамин, амфетамин сулфат и кофеин - са отнети в полза на държавата.

С обжалваното решение подсъдимите са оправдани по обвинението в ръководене на и участие в организираната престъпна група за времето от началото на м. IV.2006 г. до 21.IV. с.г. включително.

Доводите в допълнението към касационната жалба, с които се оспорва правилността на въззивното решение, са лишени от основание.

Първото претендирано процесуално нарушение, за липса на "компетентност на лицата, извършили разследване", е било изтъкнато и пред въззивния съд. Последният го е обсъдил и на л. 8 от решението си (л. 127 от възз. д.) му е дал подробен и ясно обоснован отговор, срещу чиято правилност касационният жалбоподател не излага други доводи освен тези, на които му е било отговорено.

Второто процесуално нарушение се изразявало, според К., в това, че въззивният съд "не е изложил никакво становище относно твърдението, че искането за провеждане на СРС" спрямо този подсъдим било "направено от некомпетентен орган". Твърдението е неоснователно, защото е невярно. Коментарът на въззивния съд по повод на това оплакване е изложен на л. 15 - 17 от въззивното решение (л. 134 - 136 от възз. д.), а в абз. трети на л. 16 (135) изрично е посочено становището на въззивния състав за "незаконосъобразност на проведеното СРС спрямо подс. Д. К.", обусловено именно от некомпетентността на направилия искането орган, който не се е съобразил с измененията в НПК, действащи от 29.IV.2006 г.

Не е основателно твърдението, че с осъждането на К. за престъпление по чл. 321, ал. 1, т. 3 НК е нарушен материалния закон, тъй като бил "признат за виновен за несъставомерно деяние". Доводът в подкрепа на това оплакване е, че "само двама от подсъдимите" са осъдени за "държане на наркотични вещества", но не и за държането им "с цел разпространение". К. се остави нас. невярността на твърдението, че "само двама от подсъдимите" били осъдени за държането на високорискови наркотични вещества, К. очевидно допуска смесване между доказаната по несъмнен начин цел на организираната и ръководена от него престъпна група, и конкретното предназначение на наркотиците, намерени и иззети само на 25.V.2006 г. от дома на Г. в жк "Христо Смирненски" и от ползван от него гараж на ул. "Резбарска" № 9; от две различни места в общото мазе на вх. Г в блока в жк "Слатина", където е жилището на Т.; при личния обиск на Г. Дори тези наркотици да не са били предназначени за разпространение, а обратното ще рече за лична на Г., Т. и Г. употреба - съждение, чиято обективност е твърде съмнителна предвид не толкова теглото на непакетирания наркотик, колкото многобройността на пакетирания - това обстоятелство изобщо не е от естество да доведе до различен от направения извод за целта на групата, а оттук и до желаната от жалбоподателя несъставомерност на деянието му.

В подкрепа на оплакването за явна несправедливост на наложеното на К. наказание не са изложени доводи, за да бъде обсъждано.

С оглед на казаното дотук и на чл. 354, ал. 1, т. 1 НПК, ВКС в състав от трето наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 109 от 21.IV.2009 г. по внохд № 704/2008 г. на Софийския апелативен съд.

Решението е окончателно.